

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **A.A.K.**, nar. ■■■, státní příslušnost ■■■, místem pobytu ■■■, zastoupený Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Ječná 7/548, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **5. 2. 2014**, čj. **MV-74023-3/SO-2013**,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 5. 2. 2014, čj. MV-74023-3/SO-2013, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 2. 5. 2013, čj. OAM-24567-10/CD-2012, byla žalobci pro nesplnění podmínky uvedené v § 113 odst. 7 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost o vydání cizineckého pasu. Prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že v průběhu řízení ze strany žalobce nebylo prokázáno, že si nemůže obstarat cestovní doklad země původu z důvodů na jeho vůli nezávislých. Vycházel přitom z informací Velvyslanectví ■■■ republiky, ze kterých vyplývá, že ■■■ velvyslanectví nevlastní přístroj k vydávání cestovních pasů, nicméně je možno získat jednorázový cestovní doklad k cestě do ■■■. Pokud ■■■ občan vlastní cestovní doklad s prošlou platností, je mu na tento doklad umožněn návrat do ■■■. Žalobci však nebylo možné vystavit jednorázový doklad, jelikož nepředložil žádný ■■■ doklad potvrzující jeho totožnost (občanský průkaz a osvědčení o ■■■ národnosti). Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí dále uvedl, že žalobci byl již jednou vydán cizinecký pas, a to v srpnu roku 2009. Není vinou správního orgánu, že žalobce cizinecký pas

po třech letech ztratil, a proto podal žádost o vydání nového, stejně jako nemůže za skutečnost, že v průběhu tří let od vydání původního cizineckého pasu se situace s vydáváním cestovních dokladů ■■■ občanům změnila.

[2] Proti rozhodnutí správního ■■■ republiky nevlastní přístroj k vydávání cestovních pasů a není možné mu ani vystavit jednorázový pas, jelikož nepředložil žádný ■■■ ý doklad. Žalobce však žádný doklad totožnosti nemá. Jediný jeho doklad byl cestovní pas vydaný Českou republikou a doklad o trvalém pobytu na území České republiky; obojí však ztratil. Žalobce dále uvedl, že si nemůže opatřit cestovní doklad ■■■ republiky, protože na cestu nemá dostatek finančních prostředků, což by bylo o to náročnější, že musel s sebou vzít celou svou čtyřčlennou rodinu. V ■■■ ke všemu nebyl 15 let a má obavu o svůj život, protože v ■■■ přetrvávají nepokoje.

[3] Podané odvolání žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že na základě potvrzení vystavených Velvyslanectvím ■■■ republiky v Praze nebylo prokázáno, že by si žalobce nemohl opatřit platný cestovní doklad domovského státu nezávisle na své vůli. S odkazem na důvodovou zprávu k zákonu o pobytu cizinců žalovaný konstatoval, že smyslem § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců je umožnit cestovat cizinci, který objektivně není schopen získat cestovní doklad svého domovského státu. V tomto případě tomu tak není, neboť žalobce má možnost požádat o vydání cestovního dokladu svůj domovský stát na území jiných členských států Evropské unie. Žalovaný dále uvedl, že žalobce může správní orgán prvního stupně požádat ve smyslu § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců o vydání cizineckého pasu bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů s platností 6 měsíců. Rovněž má možnost na zastupitelských úřadech ■■■ na území jiných členských států Evropské unie, nejblíže v Berlíně, osobně požádat o vydání domovského cestovního dokladu.

II. Žalobní námitky

[4] Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného.

[5] Žalobce v úvodu své žaloby sděluje, že dne 10. 8. 2012 ztratil svůj dosavadní cizinecký pas č. C0000791, který mu česká cizinecká policie vydala s platností od 26. 8. 2009, a rovněž svůj průkaz povolení k trvalému pobytu. Dne 8. 11. 2012 tedy požádal o nový cizinecký pas, a to podle § 113 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový správní orgán následně rozhodl tak, že jeho žádost zamítl, neboť žalobce neprokázal, že by si nemohl opatřit ■■■ cestovní doklad.

[6] Žalobce nesouhlasí s tím, že neprokázal nemožnost opatřit si ■■■ cestovní doklad. ■■■ zastupitelský úřad vystavil potvrzení, že mu žádný cestovní doklad nevydá. Pak je zcela logické, že si takový doklad nemůže opatřit, neboť k jakékoliv cestě mimo území České republiky potřebuje cestovní doklad, který však nemá. Pokud správní orgány prvního stupně dospěl k názoru, že žalobce může získat cestovní doklad např. v B., byl povinen vydat cestovní pas, aby do B. mohl dojet.

[7] Žalobce dále namítá, že ustanovení § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců neobsahuje explicitně, že nemožnost získání cestovního dokladu musí být trvalé povahy. K získání dokladů v Berlíně či jinde v EU jsou zapotřebí doklady, kterými rovněž nedisponuje – ■■■ občanský průkaz, osvědčení o ■■■ národnosti –, což jsou doklady, které jakožto bývalý žadatel o azyl (mezinárodní ochranu) mít vlastně ani nemůže, neboť žadatelé jsou povinni odevzdat během svého řízení doklady Ministerstvu vnitra. Lze mít tak za prokázané, že žádné takové doklady nemá. Podle žalobce je tak naplněna podmínka, že si doklady opatřit nemůže z důvodu na jeho vůli nezávislých. Žalovaný tedy chybně vyhodnotil zjištění dosažená v průběhu správního řízení, když nemožnost získat cestovní průkaz u jiných zastupitelských úřadů je jasně potvrzena absencí uvedených dokladů.

[8] Pokud jde o možnost obstarat si nový ■■■ občanský průkaz a nové osvědčení o ■■■ národnosti přímo v ■■■, žalobce v současné době nedisponuje dostatkem finančních prostředků k takové cestě. S tímto tvrzením se správní orgán nijak nevypořádal, což jeho rozhodnutí činí nepřezkoumatelným.

[9] Pokud podle § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců má být vydán cizinecký pas pouze v případě trvalé nemožnosti obstarat si cestovní pas, zatímco nebiometrický cizinecký pas vydá v případě dočasné nemožnosti obstarat si pas, a to podle § 113 odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců, pak žádost neměla být zamítnuta, nýbrž měl být vydán rovnou nebiometrický cizinecký pas. Ze zákona nevyplývá, že by bylo možno žádat speciálně o cizinecký pas podle odstavce 3 a podle odstavce 7. Ani ve formuláři žádosti o vydání cizineckého pasu se nenachází kolonka, která by odlišovala biometrický cizinecký pas od nebiometrického cizineckého pasu.

[10] Žalobce připomíná, že již v roce 2009 cizinecký pas vydán byl. Proto legitimně očekával, že mu bude vydán cizinecký pas opětovně, když správní orgány nijak nezduvodnily, co se od té doby mělo změnit.

III. Vyjádření žalovaného

[11] Ve vyjádření k žalobě žalovaný poukazuje na význam sdělení Velvyslanectví ■■■ ze dne 7. 3. 2012, které potvrzuje možnost získat cestovní doklad na ■■■ zastupitelských úřadech v B., S., P. a v B. Jedná se o oficiální dokument, který byl opatřen správním orgánem prvního stupně ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí, které diplomatickou cestou dne 31. 1. 2012 kontaktovalo Velvyslanectví ■■■ republiky za účelem získání informací týkajících se vydávání cestovních dokladů státním příslušníkům ■■■ republiky na území České republiky.

[12] Pokud žalobce namítá, že neexistuje žádná možnost opatřit si cestovní doklad domovského státu, neboť nedisponuje dokumenty, které jsou vyžadovány Velvyslanectvím ■■■ republiky v České republice, pak žalovaný uvádí, že žalobce je stále občanem ■■■ republiky, je tedy věcí příslušných státních orgánů ■■■ republiky, aby žalobci byl vystaven nový průkaz totožnosti. Státní orgány České republiky nejsou povinny plnit závazky vyplývající ze státoobčanského svazku mezi žalobcem a ■■■ republikou.

[13] K námitce žalobce, že žalovaný se nevypořádal s tvrzením žalobce ohledně nemožnosti obstarat si cestovní doklad v zemi původu, neboť nedisponuje dostatkem

finančních prostředků, žalovaný uvádí, že uvedenou námitku neshledává jako důvodnou, neboť žalobce ve smyslu § 52 správního řádu v odvolání neoznačil důkazy na podporu svých tvrzení.

[14] V doplnění vyjádření žalovaný sdělil, že žalobci byl správním orgánem prvního stupně vydán dne 10. 4. 2014 průkaz o povolení k trvalému pobytu s platností do 30. 4. 2018, který žalobci na území České republiky nahrazuje doklad totožnosti. Z toho důvodu není nutné žalobci vydávat cizinecký pas podle § 113 zákona o pobytu cizinců za účelem prokazování totožnosti na území České republiky. Tentýž den prvostupňový správní orgán vydal žalobci rovněž cizinecký pas podle § 113 a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů s platností do 9. 10. 2014.

[15] Žalovaný považuje námitky za nedůvodné, a proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Právní posouzení

[16] Podáním žaloby bylo před krajským soudem zahájeno řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hlediska námitek žalobce; byl přitom vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[17] Právní rámec souzené věci je vymezen § 113 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, který upravuje podmínky vydávání cizineckých pasů. S ohledem na pobytový status žalobce – žalobce pobývá na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu –, bylo třeba ohledně jeho žádosti o vydání cizineckého pasu aplikovat ust. § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle něhož cizinecký pas vydá ministerstvo na žádost cizince, který pobývá na území na základě povolení k trvalému pobytu, nemá platný cestovní doklad a doloží, že si jej nemůže nezávisle na své vůli opatřit.

[18] Z cit. ustanovení se podává, že cizinecký pas podle § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců lze vydat pouze tehdy, pokud jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1. cizinec pobývá na území České republiky na základě trvalého pobytu, 2. nemá platný cestovní doklad a 3. musí existovat objektivní, na vůli cizince nezávislé překážky, které mu zcela znemožňují, aby si takový doklad opatřil. V případě absence některé z uvedených podmínek nelze cizinci cestovní doklad podle § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců vydat.

IV./1.

[19] Žalobce svou první žalobní námitkou poukazuje na existenci objektivních překážek, které mu zcela znemožňují, aby si opatřil cestovní doklad, neboť Velvyslanectví ■■■ mu cestovní pas nevydá a žádat o vydání cestovního pasu v zahraničí nelze, protože bez cestovního dokladu nemůže cestovat mimo území České republiky.

[20] Soud ověřil z vyjádření Velvyslanectví ■■■ ze dne 26. 9. 2012 a 6. 11. 2012, založených ve správním spise, že dané velvyslanectví v roce 2012 nevydávalo cestovní pasy nebo jiné cestovní dokumenty, protože na to nemělo přístroj.

[21] Obsahem správního spisu je i vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ze dne 29. 10. 2010, podle kterého občan nemůže získat na zastupitelském úřadě ■■■ v Praze tzv. biometrický cestovní pas ani jiný řádný cestovní doklad. V případě, že ■■■ občan na území České republiky pozbyde svůj cestovní doklad, ■■■ zastupitelský úřad je schopen vydat provizorní jednorázový cestovní doklad, který mu umožní cestu do případně do ■■■ Jordánska. Pokud ■■■ občan disponuje cestovním pasem s prošlou dobou platnosti, umožní ■■■ úřady na takový doklad vstup zpět do země. Nový řádný cestovní doklad mohou ■■■ občané získat pouze na území ■■■ a na vybraných zastupitelských úřadech, které jsou vybaveny pro tuto činnost. V současnosti poskytuje takové služby pouze zastupitelský úřad ■■■ v A. Pravděpodobně v příštím roce bude vydávat cestovní pasy rovněž zastupitelský úřad ■■■ v Londýně.

[22] V dalším vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ze dne 18. 11. 2010 se uvádí, že každý z ■■■ občanů s trvalým pobytem na území České republiky má právo získat ■■■ cestovní pas, strojově čitelný. Dokumenty potřebné k získání pasu jsou občanský průkaz a osvědčení o ■■■ národnosti. V současné době není na velvyslanectví v Praze k dispozici jednotka na vydávání cestovních pasů, ■■■ občané žijící v České republice mají možnost osobně požádat o vydání pasu na ■■■ zastupitelských úřadech v B., S., P. nebo B. Vydání cestovního pasu trvá přibližně 1 měsíc. Očekává se, že vydávání cestovních pasů na velvyslanectví v Praze bude možné v roce 2013 nebo později.

[23] V potvrzení Velvyslanectví ■■■ ze dne 25. 3. 2013 se uvádí, že žalobci není možné vystavit jednorázově cestovní pas ani jiný cestovní doklad, jelikož nepředložil žádný ■■■ doklad potvrzující jeho totožnost.

[24] Z obsahu správního spisu vyplývající skutkový stav je takový, že žalobce neměl možnost v roce 2012 získat cestovní pas s biometrickými údaji od Velvyslanectví ■■■ ani cestovních pasů. ■■■ pas s biometrickými údaji však bylo možno získat na některých zahraničních zastupitelstvech ■■■ – např. v B.,S.,P. nebo B. V roce 2013 však žalobci nebyl Velvyslanectvím ■■■ cestovní doklad vystaven, neboť nepředložil žádný ■■■ doklad potvrzující jeho totožnost.

[25] Soud tak uzavírá, že v případě žalobce nebylo doloženo, že by si žalobce nemohl cestovní pas nezávisle na své vůli opatřit. V řízení před správními orgány bylo prokázáno, že vydání cestovního pasu Velvyslanectvím ■■■ je podmíněno tím, že se žalobce prokáže ■■■ doklady potvrzujícími jeho totožnost. Je tedy na vůli žalobce, aby si příslušné ■■■ doklady obstaral a zajistil si tak možnost získat cestovní pas svého domovského státu. Žalobce rovněž může požádat o vydání cestovního pasu bez nosiče dat s biometrickými údaji podle § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a zajistit si tak možnost získat cestovní pas na zastupitelských úřadech ■■■ republiky v některém jiném státě Evropské unie.

[26] Druhou námitkou žalobce zpochybňuje právní výklad žalovaného, že by okolnosti, které cizinci znemožňují opatřit si cestovní doklad, jak stanoví § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců, měly být trvalé povahy, a proto bylo třeba žádost o vydání cizineckého pasu zamítnout. Pokud však bylo možno vydat žalobci pas podle § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, měly tak správní orgány učinit v rámci již zahájeného řízení.

[27] Podle § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců cizinci, který žádá o vydání cizineckého pasu ve lhůtě kratší než 30 dnů, se vydá cizinecký pas bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů, který neobsahuje digitální zpracování fotografie ani podpisu cizince, ve lhůtě do 15 dnů ode dne podání žádosti; tento doklad se vydává s dobou platnosti 6 měsíců, nebo s dobou platnosti odpovídající platnosti průkazu cizince požívajícího dočasné ochrany podle zvláštního právního předpisu, anebo s dobou platnosti odpovídající platnosti průkazu o povolení k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany podle zvláštního právního předpisu, je-li kratší než 6 měsíců. Cizinecký pas bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů, který neobsahuje digitální zpracování fotografie ani podpisu cizince, se dále vydá cizinci uvedenému v odstavci 7 písm. a), pokud překážka na vůli cizince nezávislá, pro niž si nemůže opatřit cestovní doklad, je pouze dočasné povahy.

[28] Cít. ustanovení upravuje vydávání zjednodušeného (provizorního) cizineckého pasu, tj. cizineckého pasu bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů. Jak vyplývá z druhé věty daného ustanovení, takový pas lze vydat i cizinci, který pobývá na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu, nemá platný cestovní doklad a překážka, pro niž si cizinec nezávisle na své vůli nemůže opatřit cestovní doklad, je pouze dočasné povahy. Z toho plyne, že to, jaký cizinecký pas může být cizinci vydán, záleží na povaze překážky, která cizinci znemožňuje, aby si takový doklad opatřil. Je-li taková překážka dočasné povahy, lze cizinci vydat cizinecký pas bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů podle § 113 odst. 3 věta druhá zákona o pobytu cizinců. Jde-li však o překážku trvalé povahy, může být cizinci vydán cizinecký pas podle § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tj. pas, který je opatřen nosičem dat s biometrickými údaji (§ 113 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Dočasnost překážky brání cizinci získání cestovního dokladu podle § 113 odst. 3 věta druhá zákona o pobytu cizinců tak zužuje význam téže překážky podle § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců pouze na ty případy, kdy se nemožnost cizince opatřit si cestovní doklad jeví jako trvalá.

[29] Soud neshledal pochybení na straně žalovaného ani v tom, že žalovaný (prvostupňový orgán) žalobcův návrh na vydání cizineckého pasu pro nesplnění podmínek § 113 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců zamítl, aniž by současně využil možnosti vydat žalobci cizinecký pas podle § 113 odst. 3 téhož zákona. Ustanovení § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro vydání cizineckého pasu bez biometrických údajů předpokládá, že řízení bude zahájeno žádostí o vydání cizineckého pasu ve lhůtě kratší než 30 dnů, přičemž pas bude vydán ve lhůtě 15 dnů ode dne podání žádosti. Podle § 111 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je navíc k žádosti o vydání cizineckého pasu podle § 113 odst. 3 cizinec povinen připojit fotografii. Na základě uvedených procesních odlišností dospěl soud k závěru, že v rámci běžícího řízení o vydání cizineckého pasu s biometrickými údaji nelze vydat zjednodušený cizinecký pas podle § 113 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť obě řízení mají své specifické procesní odlišnosti. Soud tak považuje danou námitku za nedůvodnou.

IV./3.

[30] Žalobce dále namítá, že jakožto bývalý žadatel o azyl (mezinárodní ochranu) nemůže mít občanský průkaz a osvědčení o ■■■ národnosti, neboť žadatelé jsou povinni odevzdat během svého řízení doklady Ministerstvu vnitra.

[31] Soudu není známo zákonné ustanovení ani zavedená praxe, podle které by žadatelům o mezinárodní ochranu byly trvale odebrány doklady totožnosti vydávané jejich domovským státem. Ostatně žalobce ani skutkově neupřesňuje, kdy a jak k odebrání jeho ■■■ dokladů totožnosti mělo v rámci dřívějších řízení, jichž byl účastníkem, dojít a které důkazy o tom svědčí. Z uvedených důvodů je uplatněná námitka zcela nedůvodná.

IV./4.

[32] Ohledně námitky, že se žalovaný nevypořádal s tvrzením žalobce, že v současné době nedisponuje dostatkem finančních prostředků k cestě do ■■■ za účelem obstarání občanský průkaz osvědčení o ■■■ národnosti, pak je třeba konstatovat, že odvolací námitka zněla tak, že žalobce si nemůže pro nedostatek finančních prostředků na cestu do ■■■ opatřit cestovní doklad (nikoli doklady totožnosti) ■■■ republiky.

[33] Je pravdou, že v napadeném rozhodnutí žalovaný výslovně na danou odvolací námitku nereagoval. Žalovaný tak nicméně učinil nepřímou, když poukázal na to, že žalobce si může nechat vystavit nový cestovní pas na některém zastupitelském úřadě ■■■ v Evropě. Žalovaný tak poukázal na finančně méně náročný způsob, jak získat nový ■■■ cestovní pas, než je cesta do ■■■. Finanční náročnost cesty do ■■■ tak nemůže být překážkou, pro niž si cizince nezávisle na své vůli nemůže opatřit cestovní doklad. Způsob, jakým se žalovaný s předmětnou odvolací námitkou vypořádal, tak nečiní jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným.

IV./5.

[34] Žalobce nakonec připomíná, že mu již jednou v roce 2009 cizinecký pas vydán byl. Proto legitimně očekával, že mu bude vydán cizinecký pas opětovně, když správní orgány nijak nezdůvodnily, co se od té doby mělo změnit.

[35] Tato námitka je zcela nepřipadná, neboť rozhodnutí o tom, zda cizinecký pas bude vydán či žádost o něj bude zamítnuta, musí vždy vycházet z aktuálního znění příslušných zákonných ustanovení. Z ničeho nelze dovodit existence principu, ze kterého by vyplývalo, že dobrodíní spočívající ve vydání cizineckého pasu bude automaticky cizinci poskytnuto při každé další žádosti, aniž by byl zjišťován aktuální skutkový stav a tento hodnocen podle v té době platné právní úpravy.

IV./6.

[36] S ohledem na právní závěry přijaté v tomto rozsudku soud žalobu jako nedůvodnou zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání,

a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem účastníci řízení nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. února 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu